René Dekker: 'Als je gezonde koeien wilt melken, moet er zand in de boxen'

Elke vierkante meter benutten

Het avontuur aangaan was een belangrijke motivatie voor René en Judith Dekker om de oversteek van Denemarken naar de Verenigde Staten te maken. Op de huidige locatie zijn met 1250 koeien alle bedrijfsonderdelen met elkaar in evenwicht en zijn alle mogelijkheden voor verdere uitbreiding inmiddels benut.

tekst **Jaap van der Knaap** foto-impressie **www.veeteelt.nl**

René en Judith Dekker
Na jaren van louter investeren in stallen en koeien is de familie Dekker gestart met het aankopen van land. Daarmee komt het bedrijf meer in balans.

Aantal koeien:	**1250**
Jaarproductie/koe:	**13.000 3,6 3,1**
Celgetal:	**90.000**
Hectare grond:	**800, waarvan 200 pacht**

Het erf is vol. De 1250 melk- en kalfkoeien die René (53) en Judith (50) Dekker nu melken in het Amerikaanse Ubly in de staat Michigan, zijn eigenlijk wel het maximaal haalbare op deze locatie. 'We hebben de stallen rondom de 5300 kuub tellende mestput gebouwd. Alle mestgangen komen op deze centrale mestput uit. Dat werkt logistiek het gemakkelijkst, omdat we de mest eenvoudig met bobcats weg kunnen schuiven naar de mestput. We hebben steeds kunnen uitbreiden, maar nu zit het 32 hectare tellende erf wel vol.'
René wijst naar een nagenoeg voltooide stal. 'Hier stond tot afgelopen zomer de stal waar we mee zijn begonnen in 2000. Die heeft nu plaatsgemaakt voor een nieuwe stal voor 340 koeien, een investering van 550.000 dollar', zo legt hij uit. Dat is omgerekend 490.000 euro en een stevige prijs volgens Dekker. Dat komt doordat de prijs van bouwmaterialen flink is gestegen omdat veel veehouders wilden uitbreiden dankzij de goede melkprijs afgelopen jaar. 'Ik denk dat er binnen een jaar in onze gemeente wel 15.000 koeplaatsen bij zijn gekomen', zo geeft Dekker de expansiedrift in de Verenigde Staten weer.

Investeren in stallen

René en Judith Dekker maakten in 2000 de oversteek naar de VS. Ze komen oorspronkelijk uit Noord-Holland en hadden tien jaar geboerd in Denemarken en daar een bedrijf opgebouwd tot 100 koeien. 'Mijn vader had een winkel in Opmeer. Ikkreeg de liefde voor het boerenvak mee van Piet Schipper uit Opmeer, waar ik in mijn vrije tijd van jongs af aan werkte. In Denemarken konden we met overheidssteun in 1990 starten met 70 jerseykoeien en 20 hectare, maar na tien jaar konden we er niet verder uitbreiden. We wilden nog een keer het avontuur aangaan en ooit eens 500 koeien melken. Daarvoor zag ik mogelijkheden in de VS', zo legt René in een notendop de carrière van het tweetal uit.
De start in Michigan, waar rondom de eeuwwisseling nog weinig melkveehouders zaten, was niet eenvoudig. 'We verkochten in Denemarken iets waarvan we wisten wat we hadden, terwijl we hier weer helemaal opnieuw moesten beginnen', zo duidt Judith de situatie. Ze kochten een gedateerde ligboxenstal op 32 hectare grond, maar het was wel een bedrijf met mogelijkheden. 'We moesten de koeien melken op de grupstal. We wilden dan ook snel een melkstal bouwen en de ligboxenstal renoveren.'
Het duo had een eigen vermogen van 350.000 euro, maar moest wel naar de

Een nieuwe stal voor 340 koeien, die 550.000 dollar kostte, is bijna klaar

Alle stallen zijn rondom het centrale mestbassin gebouwd

De jongveeopfok tot een half jaar vindt plaats in ruime openfrontstallen voor 280 kalveren

bank om meer plannen te verwezenlijken. Maar een extra lening krijgen, dat viel niet mee. ‘Het was bank nummer zeven die instemde. Op het moment dat we het bedrijf kochten, gaven de koeien 18 kilo melk per dag. Als we konden bewijzen dat we ze minimaal 27 kilo konden laten geven, dan hadden we een deal met de bank’, zo weet René nog.

Om de productie fors te verhogen, verbouwde Dekker de stal en gingen ze beter voeren. ‘Alle koematrassen sloopten we eruit. Als je gezonde koeien wilt melken, moet er zand in de boxen. Dat had ik hier al wel gezien op andere bedrijven’, zo vertelt René, die ook in de nieuwe stal zandboxen maakte.’ Met geld van de bank verrees er een 2x12 visgraatmelkstal en startten ze met drie keer per dag melken. Het aantal koeien steeg gestaag en pas de laatste jaren investeerden de veehouders ook in land. ‘Een stal bijbouwen is veel gemakkelijker en financieel aantrekkelijker dan land aankopen. Een koe extra melken betekent meteen meer winst’, zo legt René de jarenlang gevolgde strategie uit. Maar het erf raakte vol en ook voeraankoop kost geld en daarom werd er de laatste jaren juist volop geïnvesteerd in grond. Daardoor is er inmiddels 600 hectare in eigendom en wordt er nog 200 hectare gehuurd. ‘Het bedrijf is nu in balans’, zo vindt René. De tot 2x16 uitgebreide melkput draait 22 uur per dag, de stallen zitten met gemiddeld 10 procent overbezetting vol en er zijn 14 fulltimemedewerkers met wie al het werk wordt rondgezet. ‘We hebben inmiddels elke vierkante meter benut. Als we zouden willen uitbreiden in koeaantallen, dan moeten we dat op een andere locatie gaan doen.’

Afkalven op 22 maanden

In de groeifase van het bedrijf werd ook de jongveeopfok uitbesteed, maar die is voor een deel weer zelf ter hand genomen. Er verrezen vier jaar geleden nieuwe kalverstallen voor 280 kalveren tot een half jaar en tot in detail is de opfok geoptimaliseerd.

Alle kalveren worden via oortissues, die verzameld worden bij het inknippen van het oormerk, onderzocht op bvd en eventuele dragers worden meteen afgevoerd. ‘De kalveren krijgen 42 dagen melkpoeder en daarna gaan ze tot twaalf weken over op een rantsoen van alleen maar granen en krachtvoer dat we op maat samenstellen. In de eerste zes maanden worden ze hard gevoerd, de groei ligt op 0,9 kg per kalf per dag’, zo weet René, die alle kalveren weegt wanneer ze het erf verlaten om naar het opfokbedrijf te gaan.

Op een leeftijd van zes maanden gaan de kalveren voor een half jaar naar een opfokbedrijf, waarna ze weer terugkeren. Thuis wordt al meteen gestart met insemineren; gemiddeld kalven de vaarzen af op 22 maanden. ‘Dan wegen de vaarzen doorgaans 520 kg. Dat is voldoende voor een vaars’, aldus René, die daarmee het goede opfokbeleid verduidelijkt.

In alle stallen is er voor de koeien een comfortabel zandbed

Van alle kalveren wordt het oorpuntje afgeknipt om te onderzoeken op bvd

De kalfjes krijgen tot 42 dagen melk en groeien het eerste half jaar 0,9 kg per dag

Opvallend is de uniformiteit van de veestapel. 'We hebben geen specifieke topkoeien, maar ook geen ondereind in de veestapel. We willen gemakkelijk te managen koeien fokken, dat is noodzakelijk wanneer je met personeel werkt.'
Over de stierkeuze doet Dekker dan ook niet heel moeilijk; hij gunt diverse kiorganisaties een aandeel in de genetica van zijn veestapel en bestelt na iedere indexdraai van vier tot vijf stieren vijftig rietjes. Als de bevruchtingsresultaten goed zijn, vult hij het aantal aan tot maximaal 200 doses. 'Nu probeer ik O Manbloedlijnen bij de stieren te vermijden; we hebben al veel nazaten van O Man en zijn zonen.'
Onder de gebruikte stieren is een deel genoomstieren die voldoende hoog moeten scoren voor benen, uier en gehalten. Zelf kalveren testen en selecteren op basis van genoomfokwaarden is nog niet aan de orde. 'We hebben er 25 getest. Maar vervolgens wisten we niet wat we moesten doen. We verkopen nu veel fokvee, zowel kalveren als melkgevende dieren. Maar als je ze getest hebt op genomics, wat vertel je dan aan de koper als je zegt dat je dieren met de minste fokwaarden wilt verkopen?', zo schetst René zijn dilemma.

Economisch bijzonder goed jaar

'Eind vorig jaar wilde een veehouder tien vaarzen kopen voor 2800 dollar, ongeveer 2500 euro per stuk. Ik heb hem de laatste uitslag van de melkcontrole gegeven en hem naar mijn vaarzengroep gestuurd en gezegd: "Zoek er maar tien uit." Hij kon mijn beste dieren uitkiezen, ik heb er genoeg en er kalven zo weer tien vaarzen af. Voor dat geld is elke koe in mijn stal te koop.'
René en Judith kijken terug op een economisch bijzonder goed jaar. Niet alleen bracht gebruiksvee veel op, zelfs stierkalveren van een dag oud brachten gemiddeld 300 dollar op vanwege een tekort aan vleesvee. Ook de melkprijs was historisch hoog. Gemiddeld ontvingen ze meer dan 39 cent per kg melk, met pieken van 47 cent, terwijl de kostprijs op ongeveer 33 cent per kg ligt.
De jaarproductie ligt met 13.000 kg per koe en 3,6% vet en 3,1% procent eiwit op een hoog niveau. René wijst zelf ook nog op het gemiddelde celgetal: 90.000. 'Afgelopen jaar behoorden we daarmee tot de betere bedrijven bij de melkfabriek.'
Wanneer René en Judith naar de toekomst kijken, dan wijzen ze naar hun drie kinderen. 'Ze hebben interesse in het bedrijf en studeren nu nog. Als we verder willen opschalen, zullen zij het moeten gaan doen. Maar dan wel op een nieuwe locatie.' |

De stallen zitten vol; er is een overbezetting van tien procent

